

ישראל והשטחים הכבושים

כ"מגינים אנושיים". הפגיעה המכוונת באזרחים על ידי הארגונים הפלסטיניים החמושים היוותה פשע נגד האנושות.

רקע

בחודש פברואר הכריז ראש הממשלה אריאל שרון על "תוכנית התנתקות", שלפיה יפנו כל ההתנחלויות הישראליות באזור רצועת עזה ו-4 התנחלויות בגדה המערבית, תוך שמירה על השליטה הצבאית בכל נקודות הגישה היבשתיות והימיות אל רצועת עזה ומרחבה האווירי. באוקטובר, הצהיר דובר לשכת ראש הממשלה כי פינוי ההתנחלויות הישראליות ברצועת עזה מכוון לחיזוק שליטת ישראל ברוב חלקי הגדה המערבית, שבהם ממוקמות כ-100 התנחלויות. ישראל החלה לבנות רשת של כבישים משניים ומנהרות בגדה המערבית, שמטרתם לשמור על הדרכים הראשיות הקיימות לשימוש הבלעדי של המתנחלים הישראלים. לא ננקטו צעדים ליישום תוכנית "מפת הדרכים", שעליה הסכימו בשנה שעברה הישראלים והרשות הפלסטינית, בחסות ארה"ב, האו"ם, האיחוד האירופי ורוסיה. לאחר מותו של ראש הרשות הפלסטינית יאסר ערפאת, בנובמבר, הביעו נותני החסות ל"מפת הדרכים" עניין מחודש ביישום התוכנית ודחקו בישראל וברשות לחדש את שיחות השלום במסגרת תוכנית זו.

הרג ותקיפות בידי צה"ל

צה"ל הרג בשטחים הכבושים יותר מ-700 פלסטינים, בהם יותר מ-150 ילדים, רובם באופן בלתי חוקי. רבים נהרגו בירי, הפגזה והפצצה חסרי אחריות באזורי מגורים צפופים וכתוצאה משימוש מופרז בכוח. כ-120 פלסטינים נהרגו במהלך התנקשויות וחיסולים שהיו בגדר הוצאות להורג ללא משפט, מהם יותר מ-30 עוברי אורח ובכללם 4 ילדים. אחרים נהרגו בעימותים חמושים עם חיילי צה"ל. אלפים אחרים נפצעו. ■ בחודשים ספטמבר ואוקטובר ירה צה"ל למוות ב-4 נערות פלסטיניות בזמן שישבו בכיתתן או הלכו לבית ספרן. ראגיחדה עדנאן אל-אסאר וחדאדיר גיאביר מוחאימר, בנות 10 ו-9, נורו למוות בידי חיילים ישראלים בזמן שישבו מאחורי שולחן הלימודים בבתי

מדינת ישראל

נשיא המדינה: משה קצב
ראש הממשלה: אריאל שרון
עונש מוות: בוטל בגין פשעים רגילים
בית הדין הפלילי הבינלאומי: לא אושרר
אמנת הנשים של האו"ם:
אושרה עם הסתייגויות
הפרוטוקול הנלווה לאמנת הנשים של האו"ם:
לא אושרר

במהלך 2004, הרג צה"ל יותר מ-700 פלסטינים, בהם יותר מ-150 ילדים. רובם נהרגו באופן בלתי חוקי - בירי, הפגזות, הפצצות ותקיפות אוויריות חסרות אחריות באזורי מגורים אזרחיים, בהתנקשויות ללא משפט ובעקבות שימוש מוגזם בכוח. ארגונים פלסטיניים הרגו כ-109 ישראלים - 67 מהם אזרחים, בהם 8 ילדים, בפיגועי התאבדות ובמתקפות מכוונות אחרות. הגבלות מחמירות אשר נכפו על ידי צה"ל על תנועתם של פלסטינים בשטחים הכבושים הובילו לרמות חסרות תקדים של עוני, אבטלה ובעיות בריאות, כתוצאה מחסימת הגישה למתקנים רפואיים. צה"ל הרס כמה מאות בתים פלסטיניים, שטחים נרחבים של קרקע מעובדת ומאות נכסים מסחריים ואחרים. ישראל המשיכה להרחיב התנחלויות בלתי חוקיות ולבנות את גדר/קיר הפרדה, שרובה מצויה עמוק בגדה המערבית. כתוצאה מכך, מאות אלפי פלסטינים הוגבלו במובלעות, מנותקים מאדמותיהם ומהשירותים החיוניים הניתנים בערים ובכפרים השכנים. מתנחלים ישראלים הגבירו את התקפותיהם על פלסטינים ורכושם ועל עובדים בינלאומיים של ארגוני זכויות אדם.

הפרות מסוימות אשר בוצעו על ידי צה"ל היוו פשעי מלחמה ופשעים נגד האנושות, לרבות הרג בלתי חוקי, מניעת סיוע רפואי, הריסה נרחבת וחסרת אחריות של רכוש, עינויים ושימוש בפלסטינים

הכבושים. 47 מן הקורבנות נהרגו בפיגועי התאבדות, אחרים נהרגו בפיגועי ירי או ירי מרגמה. ארגון גדודי חללי אל-אקצה, פלג של הפת"ח, לקח אחריות על רוב ההתקפות וכך גם הזרוע הצבאית של החמאס. 42 חיילים ישראלים נהרגו בידי ארגונים פלסטיניים חמושים, רובם בשטחים הכבושים.

■ חנה אניה בונדרס, נטליה גמירל, דנה איטח, רוז בונה, ענת דרום ו-6 ישראלים נוספים נהרגו ב-29 בינואר כאשר פלסטיני פוצץ את עצמו באוטובוס בירושלים. יותר מ-50 אנשים נוספים נפצעו בהתקפה הזרוע הצבאית של החמאס וגדודי חללי אל-אקצה נטלו יחדיו את האחריות לפיגוע ההתאבדות.

■ טלי חטואל, אשר הייתה בחודש השמיני להריונה, ו-4 בנותיה - הילה, הדר, רוני ומירב, שהיו בנות שנתיים עד 11 - נורו למוות ברצועת עזה במהלך נסיעה ברכבן ליד התנחלויות גוש קטיף, מקום מגוריהן. הן נורו מטווח קצר בידי פלסטיני אשר פתח באש על

הפרות מסוימות אשר בוצעו על ידי צה"ל היוו פשעי מלחמה ופשעים נגד האנושות, לרבות הרג בלתי חוקי, מניעת סיוע רפואי, הריסה נרחבת וחסרת אחריות של רכוש, עינויים ושימוש בפלסטינים כ"מגינים אנושיים". הפגיעה המכוונת באזרחים על ידי הארגונים הפלסטיניים החמושים היוותה פשע נגד האנושות.

רכבן וגרם לו לסטות מן הכביש.

■ ב-28 ביוני, אפיק זאבי בן ה-3 ומרדכי יוספוב בן ה-49 היו הקורבנות הראשונים של ירי רקטות על ידי ארגונים פלסטיניים חמושים מרצועת עזה לתוך שטח העיר שדרות הסמוכה. ב-29 בספטמבר, יובל אבאבה בן ה-4 ודורית אניסו בת השנתיים נהרגו על ידי רקטה פלסטינית נוספת, בזמן ששיחקו מחוץ לבית קרוביהם בשדרות.

התקפות של מתנחלים ישראלים פלסטינים בשטחים הכבושים

מתנחלים ישראלים הגבירו את התקפותיהם נגד פלסטינים ורכושם בגדה המערבית וכן את התקפותיהם נגד פעילי זכויות אדם בינלאומיים. הם הרסו ופגעו

הספר של האו"ם במחנה הפליטים בחאן יונס. רנייה איעד ארם בת ה-8 נורתה למוות בידי חיילים ישראלים בזמן שהלכה ברגל לבית ספרה. ב-5 באוקטובר הרגו חיילים ישראלים את אימן אל-חמס בת ה-13 בקרבת בית ספרה ברפיח. מהקלטת התקרית על ידי תקשורת צבאית ומעדותיו חיילים עולה כי מפקד הכוח ירה כמה פעמים בילדה מטווח קרוב על אף שזוהתה כ"ילדה קטנה... מבוהלת עד מוות". המפקד הואשם בשימוש בלתי חוקי בנשקו, בהכשלת הליכים משפטיים, בשימוש לקוי בסמכות ובמגע בלתי הולם. הוא לא הואשם ברצח או בהריגה.

■ ב-22 במארס, מנהיג החמאס, השייח אחמד יאסין, נכה בן 66 המרותק לכיסא גלגלים, נהרג בהתנקשות בהתקפה אווירית בעת שעזב מסגד בעיר עזה לאחר תפילת שחרית. 7 פלסטינים נוספים נהרגו בהתקפה ולפחות 17 אחרים נפצעו. יורשו, עבד אל-עזיז אל-ראנטיסי, נהרג גם הוא בהתנקשות בחייו ב-17 באפריל.

■ ואליד ניגי אבו קמאר בן ה-10, מובארק סאלים אל-האשש בן ה-11, מוחמד טאריק מנסור בן ה-13 וחמישה אנשים נוספים נהרגו ב-19 במאי ברפיח שברצועת עזה, כאשר צה"ל פתח באש טנקים ובטילי מסוקים על הפגנה לא אלימה. עשרות מפגינים בלתי חמושים נוספים נפגעו גם הם בהתקפה.

"מגינים אנושיים"

חיילים ישראלים הוסיפו להשתמש בפלסטינים כ"מגינים אנושיים" במהלך מבצעים צבאיים, תוך שהם מאצצים אותם לבצע מטלות אשר מסכנות את חייהם, על אף שבית הדין הגבוה לצדק פרסם צו מניעה האוסר שימוש זה. עצומה נגד השימוש ב"מגינים אנושיים", שארגוני זכויות אדם ישראלים ופלסטיניים חתומים עליה, הוגשה לבג"ץ במאי 2002 והובאה לדיון רק בסוף 2004.

■ באפריל, השתמשו חיילים ישראלים במוחמד בדוואן בן ה-13 כ"מגן אנושי" במהלך הפגנה בגדה המערבית בכפר בידו. החיילים הניחו את הנער על מכסה המנוע וקשרו אותו לחלון הקדמי של הג'יפ כדי להניא את המפגינים מלזרוק אבנים לכיוונם.

הרג והתקפות בידי ארגונים פלסטיניים חמושים

67 אזרחים ישראלים, בהם 8 ילדים, נהרגו בידי ארגונים פלסטיניים חמושים בישראל ובשטחים

המכריע של אלפי המקרים של הרג בלתי חוקי והפרות זכויות אדם חמורות, שבוצעו על ידי חיילים ישראלים במהלך 4 השנים האחרונות, לא ידוע על אף חקירה שבוצעה.

מתנחלים ישראלים נהנים גם הם מן העובדה כי הם פטורים מעונש על התקפותיהם נגד פלסטינים ורכושם, ונגד פעילי זכויות אדם בינלאומיים. הצבא והמשטרה נכשלים בעקביות בנקיטת צעדים שמטרתם לעצור ולמנוע התקפות מסוג זה, והם מגבירים באופן שגרתי את ההגבלות על האוכלוסייה הפלסטינית המקומית בתגובה על התקפות המתנחלים.

הרס של רכוש פלסטיני בשטחים הכבושים

צה"ל חולל הרס עצום לבתים ולרכוש פלסטיני בשטחים הכבושים, בממדים גדולים מן ההרס שבוצע בשנים עברו. צה"ל הרס מאות בתים עד היסוד, מרביתם ברצועת עזה, וכך הפך אלפי פלסטינים למחוסרי בית. כמו כן הרס צה"ל גם אזורים נרחבים של שטחים חקלאיים וגרם נזק לכבישים, לתשתיות מים וחשמל ולתשתיות תקשורת. לעתים קרובות התבצעה ההריסה כעונש קולקטיבי שהוטל על האוכלוסייה המקומית בעקבות התקפות של ארגונים פלסטיניים ידועים או החשודים בפעילות מתוך או ליד האזורים שבהם בוצעו ההתקפות. הצבא בדרך כלל לא נתן אזהרה על ההרס הצפוי

בעצים שבבעלות פלסטינים ובאופן תדיר מנעו מחקלאים פלסטינים לקצור את יבולם.

■ ב-27 בספטמבר מתנחל ישראלי ירה למוות בסייד ג'ברה, נהג מוניית פלסטיני, שהסיע נוסעים בין שכם לסאלם. המתנחל טען כי ירה בסייד ג'ברה מכיוון שחשב שסייד עומד לתקוף אותו, על אף שסייד ג'ברה לא היה חמוש. המתנחל שוחרר בערבות בתוך פחות מ-24 שעות לאחר ההריגה.

■ בספטמבר ובאוקטובר מתנחלים ישראלים שהיו עטויים בכיסוי פנים וחמושים באבנים, באלות מעץ ובשרשרות ברזל תקפו שני אזרחי ארצות הברית, חברים בארגון "נוצרים עושי שלום" (CPT) ונציגי אמנסטי אינטרנשיונל, אשר ליוו תלמידי חטיבת ביניים מבית ספר שליד כפר טוואני שבאזור חברון. כתוצאה מן ההתקפה סבלה חברת הארגון קים למברטי משבר בזרוע ובברך ומפצעי חבלה, ועמיתה כריס בראון סבל מנקב בריאה ומחבלות מרובות. התוקפים הגיעו מן ההתנחלות הישראלית בחוות מעון, לשם חזרו לאחר ההתקפה. מתנחלים ישראלים מחוות מעון הוסיפו לתקוף ילדים פלסטינים בדרכם לבית הספר ולא נענשו על כך.

חסינות מעונש

רוב אנשי צה"ל וכוחות הביטחון הישראליים ממשיכים ליהנות מחסינות מפני עונש. חקירות, העמדות לדין והרשעות בגין הפרות זכויות אדם הינן נדירות. ברובם

בדו"ח מיוחד וראשוני מסוגו אשר פרסם אמנסטי אינטרנשיונל במאי 2004, ניתח הארגון את הדפוסים העיקריים והמגמות הבולטות של מדיניות הריסת הבתים והשחתת האדמות והרכוש בידי צה"ל וכוחות הביטחון בשטחים הכבושים ובישראל, לאור משפט זכויות האדם והמשפט ההומניטרי הבינלאומי.

עפ"י הדו"ח "תחת עיי החורבות: הריסות בתים והשחתת אדמות ורכוש", הרסו צה"ל וכוחות הביטחון במהלך שלוש השנים וחצי האחרונות למעלה מ-3,000 בתים, שטחים חקלאיים נרחבים ומאות נכסים ופרטי רכוש אחרים בשטחים הכבושים ובתוך גבולות הקו הירוק. עשרות-אלפי נשים, גברים וילדים פלסטינים הפכו חסרי בית או איבדו את פרנסתם. אלפי בתים אחרים ניזוקו ומעל עשרות-אלפים אחרים מרחף איום ההריסה ודייריהם חיים בפחד מתמיד מפני אובדן ביתם. הריסת הבתים מבוצעת, לרוב, ללא כל התרעה מוקדמת, לעתים קרובות באישון לילה, כשהתושבים מפונים בכוח מבלי שניתנת להם השהות להציל את מיטלטליהם ולעתים אף השהות להציל את עורם. הדו"ח מצא כי הריסת הבתים מתבצעת באופן ובהיקף בלתי סבירים ובלתי פרופורציונליים ומהווה פגיעה בלתי מוצדקת בשורה של זכויות אדם בסיסיות.

של אנשים סובלים מתת-תזונה ומבעיות בריאות אחרות.

פלסטינים נאלצו להשיג אישורים מיוחדים מצה"ל על מנת לנוע בין ערים וכפרים בתוך הגדה המערבית, ונאסר עליהם להשתמש בדרכים ראשיות ובדרכים משניות רבות אשר משמשות בחופשיות את המתנחלים הישראלים החיים בהתנחלויות בלתי חוקיות בשטחים הכבושים. הגבלות על תנועת פלסטינים גברו בעקבות כתגובה על התקפות ארגונים פלסטיניים חמושים ובזמן חגים יהודיים. הגבלות נוספות נכפו על תנועתם של פעילי זכויות אדם ושל עובדים בארגונים הומניטריים בשטחים הכבושים.

צה"ל השתמש באופן שגרתי בכוח מוגזם ובלתי נחוץ על מנת לאכוף את המחסומים והסגרים והגבלות התנועה. חיילים ירו, באופן עקבי, ירי פרוץ וחסר אחריות כלפי פלסטינים בלתי חמושים, טיפלו בהם באופן לקוי, השפילו ועצרו באופן שרירותי פלסטינים רבים, נשים, גברים וילדים, וכמו כן החרומו כלי רכב וגרמו להם נזק. אנשים חולים אשר נזקקו למתקנים רפואיים לקבלת טיפול מתאים עוכבו באופן שגרתי ואף נמנעו מהם המעבר במחסומים.

המשך בניית גדר/קיר ההפרדה הישראלית החוצה את הגדה המערבית, הותיר מספר הולך וגדל של פלסטינים מנותקים משירותי הבריאות והחינוך ומשירותים חיוניים נוספים המצויים בערים וכפרים הסמוכים, וכמו כן הותיר אותם מנותקים מאדמות החקלאות שלהם - מקור הקיום העיקרי שלהם. אזורים נרחבים של אדמה פלסטינית הוקפו על יד גדר/קיר ההפרדה, ופלסטינים החיים באדמות אלו או בעלי אדמות אלו היו מחויבים להשיג אישורים מיוחדים מצה"ל על מנת לנוע בתוך שטחם ולתוך ביתם ומחוצה לו. חיילים ישראלים מנעו באופן עקבי מהתושבים ומהחקלאים גישה לאדמתם המצויה באזורים אלו.

בחודש יולי הכריז בית הדין הבינלאומי לצדק כי מדינת ישראל בונה את גדר/קיר ההפרדה בגדה המערבית באופן בלתי חוקי ובניגוד לחוק הבינלאומי וקרא לפירוקה.

בחודש יוני, בפסיקה יוצאת דופן, הורה בית הדין

מתנחלים ישראלים הגבירו את התקפותיהם נגד פלסטינים ורכושם בגדה המערבית וכן את התקפותיהם נגד פעילי זכויות אדם בינלאומיים.

והתושבים נאלצו להימלט מביתם מבלי שיכלו להציל את רכושם. סוכנויות האו"ם לא יכלו לענות על צורכי עשרות-אלפי פלסטינים אשר ביתם נהרס על ידי צה"ל במהלך 4 השנים האחרונות.

■ במאי הרס צה"ל כ-300 בתים וגרם נזק לכ-270 מבנים אחרים במחנה הפליטים רפיח שברצועת עזה, וכך הפך כ-4,000 בני אדם למחוסרי דיור בתוך ימים ספורים. כמה מן התושבים נלכדו בביתם כאשר בולדוזרים של הצבא הישראלי החלו להרוס את הבית עד היסוד, ונאלצו לקדוח חורים בקיר האחורי של ביתם כדי להימלט. אלפי תושבים אחרים נאלצו לברוח מביתם מפחד ההריסה הבלתי נמנעת. בתי ספר של האו"ם נאלצו לשמש כבתי מחסה זמניים לאלפי מחוסרי הבית. ההרס ההמוני החל לאחר התקפתו של

במאי הרס צה"ל כ-300 בתים וגרם נזק לכ-270 מבנים אחרים במחנה הפליטים רפיח שברצועת עזה, וכך הפך כ-4,000 בני אדם למחוסרי דיור בתוך ימים ספורים.

יורה פלסטיני שבמהלכה נהרגו חיילים ישראלים. גורמים ישראלים רשמיים טענו כי ההרס בוצע על מנת להרחיב את האזור האסור לכניסה לאורך הגבול המצרי וכדי לחשוף מנהרות להברחת נשק לתוך רצועת עזה מכיוון מצרים.

■ באוקטובר, לאחר ששני ילדים ישראלים נהרגו על ידי פגז מרגמה שנורה מרצועת עזה, פתח צה"ל בהתקפה מסיבית על מחנה הפליטים ג'בליה ומסביב לו ובצפון רצועת עזה, והרס יותר מ-200 בתים ומבנים וכן פגע בדרכים ובתשתיות חיוניות נוספות.

עונש קולקטיבי, סגרים והפרות של זכויות כלכליות וחברתיות

הצבא הישראלי המשיך לכפות הגבלות מחמירות על תנועתם של פלסטינים בשטחים הכבושים. מחסומים צבאיים או סגרים מסביב לערים וכפרים עיכבו או מנעו גישה למקומות עבודה, למוסדות חינוך, לשירותים רפואיים ולשירותים חיוניים אחרים. הגבלות על תנועתם של פלסטינים הן הסיבה העיקרית לשיעורי האבטלה והעוני הגבוהים. יותר ממחצית האוכלוסייה הפלסטינית חיה מתחת לקו העוני ומספר הולך וגדל

הגבוה לצדק בישראל לבנות מחדש קטע באורך 39 ק"מ מן הגדר/קיר. במקביל ערך צה"ל תיקונים מינוריים, בשיעור של כ-5% מתוואי הגדר/קיר.

עצורים ושחרורים

אלפי פלסטינים נעצרו על ידי צה"ל. רובם שוחררו ללא אישום, יותר מ-3,000 הואשמו בעבירות ביטחוניות. משפטים בפני בית דין צבאי בדרך כלל לא עמדו בסטנדרטים הבינלאומיים של הוגנות, וטענות

צה"ל השתמש באופן שגרתי בכוח מוגזם ובלתי נחוץ על מנת לאכוף את המחסומים והסגרים והגבלות התנועה. חיילים ירו, באופן עקבי, ירי פרוץ וחסר אחריות כלפי פלסטינים בלתי ממושים, טיפלו בהם באופן לקוי, השפילו ועצרו באופן שרירותי פלסטינים רבים, נשים, גברים וילדים, וכמו כן חרמו כלי רכב וגרמו להם נזק.

בדבר עינויים וטיפול לקוי בעצורים פלסטינים לא נחקרו באופן הולם. כ-1,500 פלסטינים הוחזקו במעצר מינהלי ללא אישום וללא משפט במשך השנה.

בינואר, הרשויות הישראליות והארגון הלבנוני חיזבאללה הסכימו על החלפת עצירים ובני ערובה ושרידי גופות של חיילים ולוחמים. החיזבאללה שחרר איש עסקים ישראלי ואת שלוש גופות חיילי צה"ל אשר נתפסו בלבנון באוקטובר 2000. ישראל שחררה כ-400 עצורים פלסטינים, 35 עצירים ממדינות ערב ואת גופותיהם של 59 לבנונים אשר נהרגו על ידי צה"ל ונקברו בישראל. בין אלו אשר שוחררו על ידי ישראל היו 4 גברים לבנונים אשר הוחזקו כבני ערובה ללא אישום או משפט לאורך שנים אחדות.

טכנאי הגרעין לשעבר ומדליף סודות האטום של ישראל, מרדכי וענונו, שוחרר בחודש אפריל, לאחר שריצה בכלא את כל 18 השנים שנגזרו עליו. את רוב שנות המאסר העביר בתנאי בידוד. בעת שחרורו נאסר עליו לעזוב את ישראל ולנהל מגע עם זרים. תנועותיו בתוך המדינה הוגבלו. הוא נעצר מחדש פעמיים ונחקר בחודשים נובמבר ודצמבר.

אלימות נגד נשים

משלחת האו"ם המיוחדת לנושא אלימות נגד נשים ביקרה בשטחים הכבושים בחודש יוני על מנת לאסוף מידע על השלכות הכיבוש והסכסוך על נשים. מסקנותיה היו כי הסכסוך השפיע באופן בלתי פרופורציונלי על נשים פלסטיניות בשטחים הכבושים, הן במרחב הפרטי והן במרחב הציבורי של חייהן. נוסף על העובדה שנשים נפצעו או נהרגו בידי כוחות הביטחון הישראליים, ניכרת השפעה שלילית במיוחד על נשים פלסטיניות בשל הריסת הבתים והגבלות התנועה, אשר מנעו מהן גישה אל שירותי בריאות וחינוך ובשל העלייה החריפה בשיעור העוני. העלייה הדרמטית באלימות כתוצאה מן הקונפליקט והכיבוש הובילה גם לעלייה באלימות משפחתית וחברתית, כאשר בו בזמן גברה הדרישה מהן לתפקד כנשים דואגות ותומכות.

אפליה

בחודש אוגוסט, קראה ועידת האו"ם בנושא מיגור האפליה הגזעית לביטול חוק האזרחות והכניסה לישראל, אשר תוקן בשנה שעברה והוארך ביולי ל-6 חודשים. החוק מייסד אפליה גזעית. החוק מנע מערבים אזרחי ישראל אשר נישאו לפלסטינים מן השטחים הכבושים לחיות עם בני/ בנות זוגם בישראל וכפה על משפחות לחיות בנפרד או לעזוב את המדינה.

דו"חות וביקורים של אמנסטי

אינטרנשיונל

דו"חות

ישראל והשטחים הכבושים: מקום הגדר/קיר בחוק הבינלאומי AI INDEX: MDE 15/016/2004
 ישראל והשטחים הכבושים: תחת עיי החורבות - הריסות בתים והשחתת אדמות ורכוש AI INDEX: MDE 15/033/2004
 ישראל והשטחים הכבושים: משפחות קרועות: הפרדת משפחות על בסיס מדיניות מפלה
 ישראל והשטחים הכבושים והרשות הפלסטינית: פעל כעת כדי למנוע הרג ילדים! AI INDEX: MDE 02/002/2004

ביקורים

משלחת אמנסטי אינטרנשיונל ביקרה בישראל ובשטחים הכבושים בחודשים מאי, ספטמבר ואוקטובר. ■